

تاریخ پنهان آیه چهل — شماره بیست و شش

شماره هفت حزقیال

Jeff Pippenger

2026-08-12

خط نبوتی که من آن را «چرخ یوشیا» می‌نامم، با عصیان اسرائیل باستان آغاز می‌شود، آنگاه که آنان در سال 1097 پیش از میلاد، خدا را به‌عنوان پادشاه خود رد کردند. سه پادشاه نخست (شائول، داوود و سلیمان) هر یک دارای دوره سلطنتی چهل‌ساله شناخته شده‌اند، از 1097 پیش از میلاد تا 977 پیش از میلاد. با مرگ سلیمان، شورش یربعام و ده قبیله شمالی، خط سه پادشاه نخست را به پایان می‌رساند و خطی از پادشاهان را هم در پادشاهی شمالی و هم در پادشاهی جنوبی آغاز می‌کند.

سه پادشاه نخست، نمادی از حقایق بسیارند؛ اما یکی از چرخ‌های حقیقت که ایشان با آن مرتبط‌اند، سه پادشاه آخر یهودا هستند—یهویا‌قیم، یهوایکین و صدقیا—که آنان نیز به‌نوبه خود نماینده کورش، داریوش و اردشیر هستند. کورش، داریوش و اردشیر نیز به‌نوبه خود نماینده سه فرمان ایشان‌اند که از ۵۱۶ ق.م. تا ۴۵۷ ق.م. امتداد می‌یابد؛ و آن سه فرمان نیز به‌نوبه خود نماینده سه فرشته مکاشفه چهارده هستند که به‌ترتیب در سال ۱۷۹۸، ۱۹ آوریل ۱۸۴۴، و ۲۲ اکتبر ۱۸۴۴ وارد می‌شوند. تاریخ ورود سه فرشته مکاشفه چهارده، در زمان مهرگذاری صد و چهل و چهار هزار، مو به مو تکرار می‌شود؛ و بدین‌سان آشکار می‌گردد که خط نبوی‌ای که با مسح شدن شائول به پادشاهی آغاز می‌شود، هنگامی به انجام خود می‌رسد که کلیسای ظافر در قانون یکشنبه قریب‌الوقوع مسح می‌شود. این خط، چرخ پادشاه یوشیا را نیز دربر می‌گیرد، که تا شورش یربعام در بیت‌ئیل و دان در سال ۹۷۷ ق.م. به عقب بازمی‌رسد.

بائیس

یربعام دارای نمادپردازی عدد بیست و دو است، زیرا بیست و دو سال سلطنت کرد؛ و بدین‌سان شهادت او را به تاریخی پیوند می‌دهد که به‌وسیله بیست و دو نمایانده شده است؛ تاریخی که نماد امتزاج الوهیت با انسانیت است، چنان‌که در رؤیای «ماراه» دانیال در روز بیست و دوم، و نیز در عدد دویست و بیست — که عدد بیست و دو عشر آن است — به تصویر کشیده شده است.

و ایّامی که یربعام سلطنت کرد، بیست و دو سال بود؛ و با پدران خویش خوابید، و ناداب پسرش به جای او پادشاهی کرد. ۱ پادشاهان ۱۴:۲۰

«آتونمنت» که نمایانگر اتحاد الوهیت و انسانیت است، همان کار مسیح است که در ۲۲ اکتبر، یعنی در ماه دهم (گرگوری)، آغاز شد؛ ده ضرب در بیست و دو برابر با دویست و بیست است. یربعام در هر دو مکان بیت‌ئیل و دان قربانگاه‌های جعلی برپا کرد، و از این‌رو نمادی است از عبادت جعلی یکشنبه در پیوند با اتحاد کلیسا (بیت‌ئیل: به معنای کلیسا) و دولت (دان: به معنای داوری).

سپس یربعام شیکیم را در کوهستان افرایم بنا کرد و در آن ساکن شد؛ و از آنجا بیرون رفت و فنوئیل را بنا نمود. و یربعام در دل خود گفت: اکنون این پادشاهی به خاندان داوود بازخواهد گشت. اگر این قوم برای گذراندن قربانی‌ها به خانه خداوند در اورشلیم بروند، آنگاه دل این قوم بار دیگر به سوی سرور خویش، یعنی رجب‌عام، پادشاه یهودا، بازخواهد گشت؛ و مرا خواهند کشت و نزد رجب‌عام، پادشاه یهودا، بازخواهند گشت. پس پادشاه مشورت کرد و دو گوساله زرین ساخت و به ایشان گفت: برای شما بسیار است که به اورشلیم بالا بروید؛ اینک خدایان تو، ای اسرائیل، که

تو را از سرزمین مصر برآوردند. و یکی را در بیت‌ئیل نهاد و دیگری را در دان قرار داد. و این امر گناه گردید، زیرا قوم برای عبادت در برابر یکی از آنها تا دان می‌رفتند. و او خانه‌ای برای مکان‌های بلند ساخت و از فرودست‌ترین طبقات قوم، که از پسران لاوی نبودند، کاهنان برگماشت. و یربعام در ماه هشتم، در روز پانزدهم ماه، عیدی برپا داشت، همانند عیدی که در یهودا برگزار می‌شد، و بر مذبح قربانی گذرانید. در بیت‌ئیل نیز چنین کرد، برای گوساله‌هایی که ساخته بود قربانی گذرانید؛ و در بیت‌ئیل کاهنان مکان‌های بلند را که ساخته بود، مستقر ساخت. پس در روز پانزدهم ماه هشتم، یعنی در ماهی که از دل خویش ابداع کرده بود، بر مذبحی که در بیت‌ئیل ساخته بود قربانی گذرانید؛ و برای بنی‌اسرائیل عیدی برپا کرد؛ و بر مذبح رفت و بخور سوزانید. اول پادشاهان 33-12:25.

در تاریخ بنیانی ده سبط شمالی، شورشی وجود داشت که به واسطهٔ ردّ خدا از سوی اسرائیل به‌عنوان پادشاه، و نیز به‌واسطهٔ شورش هارون و گوسالهٔ زرّین، به‌گونه‌ای نمادین پیشاپیش ترسیم شده بود. شورش هارون در تاریخ بنیانی اسرائیل باستان واقع شد و شورش یربعام در تاریخ بنیانی ده سبط شمالی. «حکم بر حکم» هارون، به‌عنوان کاهن اعظم، نمایندهٔ کلیسا است و یربعام، به‌عنوان پادشاه، نمایندهٔ دولت. آن دو شورش بنیانی، خطی را تشکیل می‌دهند که شورش بنیانی قوم اسرائیل را در اشتیاق به پادشاهی انسانی نیز در بر می‌گیرد.

۴۹۰

در تاریخ مقدّس که در کتاب حزقیال بازنمایی شده است، سه دورهٔ چهارصد و نود ساله وجود دارد؛ یکی با پادشاهان مرتبط بود، دیگری با مقدّس، و دیگری با سپاه. این سه دوره با عصیان هارون، (مقدّس)، شاول (سپاه)، و یربعام (پادشاه) هم‌راستا هستند. از میان سه نماد نبی، کاهن، و پادشاه، این شاول پادشاه است که به نبوت کردن شناخته می‌شود؛ و هارون کاهن بود، و یربعام پادشاه.

اور یوں ہوا کہ جب اُن سب لوگوں نے جو پہلے سے اُسے جانتے تھے دیکھا کہ دیکھو، وہ نبیوں کے درمیان نبوت کر رہا ہے، تو لوگوں نے ایک دوسرے سے کہا، یہ کیا بات ہے جو قیس کے بیٹے کو پیش آئی ہے؟ کیا ساؤل بھی نبیوں میں شامل ہے؟ اور اُسی جگہ کے ایک شخص نے جواب میں کہا، مگر اُن کا باپ کون ہے؟ اِس لیے یہ ایک کھاوت بن گئی: کیا ساؤل بھی نبیوں میں شامل ہے؟ 1 سموئیل 10:11، 12.

کلیسای ظافر از یک نبی سی‌ساله، یک کاهن سی‌ساله، و یک پادشاه سی‌ساله تشکیل می‌شود؛ که به‌ترتیب به‌وسیلهٔ حزقیال که در سال سی‌ام آغاز کرد، یوسف که خدمت خود را در سی‌سالگی آغاز نمود، و داود پادشاه که در سی‌سالگی به سلطنت آغاز کرد، نمود یافته‌اند. کلیسای ظافر در هشت باب آخر کتاب حزقیال به‌صورت هیכלی که زمین را پر می‌سازد نمایانده شده است، و کلیسای ظافر فیلادلفیاست، که کلیسای هشتمی است که از آن هفت است.

خط نبوتی یوشیا که در سال ۹۷۷ پیش از میلاد آغاز شد، به قانون یکشنبه‌ای که به‌زودی خواهد آمد پایان می‌یابد. تطهیر و مهر شدن صد و چهل و چهار هزار نفری که در ۳۱ دسامبر ۲۰۲۳ آغاز شد، هنگامی آغاز گردید که میکائیل فرود آمد تا دو شاهد مکاشفه یازده را قیام دهد. سال ۲۰۲۳ بیست‌ودو سال پس از اعلامیهٔ استقلال در ۱۷۷۶ فرامی‌رسند. سلطنت بیست‌ودوساله یربعام در ۹۷۷ پیش از میلاد آغاز شد، هنگامی که نبوت یوشیا اعلام گردید. در آن زمان، نبی نافرمان اول پادشاهان باب سیزدهم، با ارتداد یربعام روبه‌رو شد، همان‌گونه که موسی با ارتداد هارون روبه‌رو شد و سموئیل با جماعتی که خواهان پادشاه بودند مواجه گردید. آن رویارویی‌ها با ارتدادهای بنیادینی که به‌وسیلهٔ پیام نبی نافرمان، موسی و سموئیل نمایانده شده‌اند، نعرهٔ بلند فرشتهٔ سوم را در هنگام قانون یکشنبه

نمایندگی می‌کنند. این همان پیام هشدار است که به‌وسیلهٔ عَلم اعلام می‌شود، که در تاریخ یربعام به‌صورت پیشگویی یوشیا همراه با یک «علامت» نمایانده شده است.

و اینک، مرد خدا به کلام خداوند از یهودا به بیت‌ئیل آمد؛ و یربعام نزد مذبح ایستاده بود تا بخور بسوزاند. و او بر ضدِ مذبح به کلام خداوند ندا درداد و گفت: «ای مذبح، ای مذبح، خداوند چنین می‌گوید: اینک، پسری برای خاندان داوود زاده خواهد شد که نامش یوشیا است؛ و او بر تو کاهنان مکان‌های بلند را که بر تو بخور می‌سوزانند، قربانی خواهد کرد، و استخوان‌های آدمیان بر تو سوزانده خواهد شد.» و در همان روز نشانه‌ای داد و گفت: «این است نشانه‌ای که خداوند گفته است: اینک، مذبح شکافته خواهد شد، و خاکستری که بر آن است فرو خواهد ریخت.» و چون یربعام پادشاه سخن مرد خدا را که بر ضدِ مذبح در بیت‌ئیل ندا در داده بود شنید، دست خود را از کنار مذبح دراز کرده، گفت: «او را بگیرید.» و دستی که بر ضدِ او دراز کرده بود خشک شد، به‌گونه‌ای که نتوانست آن را دوباره به سوی خود بازآورد.

اور قربان گاه بهی پھٹ گئی، اور قربان گاہ کی راکھ اُس نشان کے مطابق بہہ نکلی جو مردِ خدا نے خداوند کے کلام سے دیا تھا۔ تب بادشاہ نے جواب دے کر مردِ خدا سے کہا، اب خداوند اپنے خدا کے حضور التجا کر اور میرے لیے دعا کر تاکہ میرا ہاتھ پھر مجھے بحال ہو جائے۔ پس مردِ خدا نے خداوند سے منت کی، اور بادشاہ کا ہاتھ پھر اُسے بحال ہو گیا اور جیسا پہلے تھا ویسا ہی ہو گیا۔ پھر بادشاہ نے مردِ خدا سے کہا، میرے ساتھ گھر چل اور تازہ دم ہو جا، اور میں تجھے انعام دوں گا۔ مگر مردِ خدا نے بادشاہ سے کہا، اگر تو اپنا آدھا گھر بھی مجھے دے، تب بھی میں تیرے ساتھ اندر نہ جاؤں گا، اور نہ اس جگہ روٹی کھاؤں گا نہ پانی پیوں گا۔ کیونکہ مجھے خداوند کے کلام سے یوں حکم دیا گیا تھا کہ نہ روٹی کھانا، نہ پانی پینا، اور نہ اُس راستے سے پھر لوٹنا جس سے تو آیا ہے۔ سو وہ دوسرے راستے سے روانہ ہوا، اور اُس راستے سے واپس نہ گیا جس سے بیت ایل آیا تھا۔ 1 سلاطین 13:1-10.

امتناع نبی نے یربعام کے ساتھ، "تیرے گھر کے نصف" کی پیش کش کے باوجود، کھانا کھانے سے انکار کیا؛ یہ ہیروڈیس کے سلومی کو اپنی سلطنت کے نصف حصے کے وعدے کے ساتھ مطابقت رکھتا ہے۔

و چون روزی مناسب فرا رسید، کہ ہیروڈیس در سال‌روز تولد خود ضیافتی برای بزرگان خویش، سرداران سپاہ، و اعیان جلیل برپا کرد؛ و چون دختر همان ہیروڈیا درآمد و رقصید و ہیروڈیس و ہم‌نشینانش را خشنود ساخت، پادشاہ به آن دوشیزہ گفت: ہر چہ می‌خواہی از من بخواہ، و آن را به تو خواہم داد. و برای او سوگند یاد کرد: ہر چہ از من بطلبی، به تو خواہم داد، تا نیم مملکت من. و او بیرون رفت و به مادر خود گفت: چہ بخواہم؟ و او گفت: سر یحیی تعمیددہندہ. مرقس ۶:۲۱-۲۴.

نذر ہیروڈس مبنی بر واگذاری نیمی از پادشاهی‌اش در روز تولد او واقع شد. ہیروڈس نمادی از روم است، و ده پادشاہ مکاشفہ باب ہفدہ، به‌وسیلهٔ تقسیم ده‌گانه روم در دانیال باب ہفت، و ده انگشت پای باب دو، ممثّل گردیدہ‌اند. روز تولد او زمانی مشخص می‌شود کہ پادشاہی ششم به‌واسطۂ قانون یکشنبہ با پادشاہی ہفتم جایگزین می‌گردد، و از این جہت، آن روز تولد سازمان ملل متحد به‌عنوان پادشاہی ہفتم نبوت کتاب مقدس است. در قانون یکشنبہ‌ای کہ به‌زودی خواہد آمد، آن ده پادشاہ، کہ به‌وسیلهٔ ده قبیلهٔ شمالی یربعام نمود یافته‌اند، در مکاشفہ «ہفدہ» موافقت می‌کنند کہ پادشاہی خود را برای یک ساعت به وحش بسپارند.

زیرا خدا در دل‌های ایشان نهاده است کہ ارادۂ او را به‌جا آورند، و ہم‌رأی شوند، و پادشاہی خود را به وحش بسپارند، تا کلام خدا به انجام رسد. مکاشفہ ۱۷:۱۷

پیش از آن که به نبوت حزقیال در فصل چهارم پردازیم، سیزده موردی را مشخص خواهیم کرد که در آن‌ها حزقیال به طور مستقیم تاریخی را معین می‌سازد. این سیزده نشانه، به طور کلی، میان جهان و قوم خدا تقسیم می‌شوند. جهان که به وسیله مصر نمایانده شده است، شش بار در چارچوب یک تاریخ مستقیم قرار می‌گیرد، و صور یک بار مورد خطاب است، و در شش بار دیگر، اورشلیم موضوع سخن است. این کتاب در 592 ق.م. آغاز می‌شود که سال سیام هفدهمین چرخه یوبیل است، و آیه اول فصل چهارم حزقیال، 22 اکتبر 573 ق.م. را به عنوان پایان آن چرخه مشخص می‌سازد. چرخه یوبیل نمایانگر زمان مهر شدن صد و چهل و چهار هزار نفر است، از 11 سپتامبر تا قانون یکشنبه نزدیک الوقوع، که آن نیز به نوبه خود در یک فراکتال از همان تاریخ، از 31 دسامبر 2023 تا قانون یکشنبه نزدیک الوقوع، بازنموده شده است. هر دو دوره، به وسیله 11 اوت 1840 تا 22 اکتبر 1844 نمونه‌وار گردیده بودند.

در ۱۱ اوت ۱۸۴۰، کسی کمتر از عیسی مسیح، به عنوان آن فرشته زورآور مکاشفه ده، فرود آمد؛ همان که کتاب کوچکی را آورد که قوم خدا می‌بایست آن را بگیرند و بخورند. همان فرشته بار دیگر در ۹/۱۱ فرود آمد تا آغاز زمان مهر شدن را نشان زند. همان فرشته در ۳۱ دسامبر ۲۰۲۳ فرود آمد تا آن دو شاهد را که در کوی آن شهر عظیم، یعنی سدوم و مصر، چایی که خداوند نیز در آن مصلوب شد، کشته شده بودند، زنده سازد. آن فرود، دوره پایانی زمان مهر شدن را نشان‌گذاری کرد. در خلال دوره فراکتالی ۳۱ دسامبر ۲۰۲۳ تا قانون یکشنبه، حزقیال کاهن رؤیایی از هیکل در آسمان به او داده می‌شود. در آن زمان، او لال گردانیده می‌شود و تنها هنگامی سخن می‌گوید که خدا او را فرمان دهد. حالت او تا قانون یکشنبه‌ای که به زودی خواهد آمد، که با ویرانی اورشلیم نمود یافته است، دوام می‌آورد.

همان‌گونه که به یوحنا فرمان داده شد کتابی را که در دست آن فرشته نازل‌شونده در مکاشفه ده بود بگیرد، همچنین به حزقیال نیز گفته شد که کتاب مرثیه و ماتم و وای را بخورد.

اما تو، ای پسر انسان، آنچه را به تو می‌گویم بشنو؛ چون آن خاندان عاصی، سرکش مباش؛ دهان خود را بگشا و آنچه را به تو می‌دهم بخور. و چون نگریستم، اینک دستی به سوی من دراز شده بود؛ و اینک طومار کتابی در آن بود؛ و آن را پیش روی من گشود؛ و بر اندرون و برون آن نوشته بود؛ و در آن مرثیه‌ها و ماتم و وای نوشته شده بود. حزقیال ۲:۸-۱۰.

پیام به صورت پیامی سه‌گانه نشان داده شده است؛ بدین سان، پیام سه فرشته مکاشفه باب چهارده را نمونه‌وار مجسم می‌سازد. از این رو، این همان پیام مهرکننده فرشته سوم است که کسانی را که درون اورشلیم‌اند و بر گناه کلیسا و سرزمین، چنان‌که در باب نهم حزقیال و باب هفتم مکاشفه تصویر شده است، ناله و ماتم می‌کنند، مهر می‌زند.

و جلال خدای اسرائیل از کروی که بر آن بود، به آستانه خانه برآمد. و آن مرد ملبس به کتان را که دوات کاتب بر کمر داشت، فراخواند؛ و خداوند به او گفت: «از میان شهر، از میان اورشلیم، بگذر و بر پیشانی مردانی که از جمیع رجاست‌هایی که در میان آن به عمل می‌آید، آه می‌کشند و ناله می‌کنند، نشانی بگذار.» حزقیال ۹:۳، ۴

آنان که مهر را دریافت می‌کنند، برای گناهان کلیسا و گناهان سرزمین ماتم می‌گیرند، و شهادت حزقیال بر تاریخ اورشلیم و مصر، که نمادهای کلیسا و جهان‌اند، تنیده شده است.

«مایه‌خمیر دینداری به کلی نیروی خود را از دست نداده است. در زمانی که خطر و افسردگی کلیسا به اوج خود می‌رسد، آن گروه کوچک که در نور ایستاده‌اند، برای رجاست‌هایی که در سرزمین به عمل می‌آید، آه و ناله خواهند کرد. اما به ویژه دعا‌های ایشان برای کلیسا بالا خواهد رفت، زیرا اعضای آن به شیوه جهان رفتار می‌کنند. ...»

«حکم این است: "از میان شهر، از میان اورشلیم بگذر و بر پیشانی مردانی که برای همهٔ مکروهاتی که در میان آن به جا آورده می‌شود، آه می‌کشند و ناله می‌کنند، نشانی بگذار." این آه‌کشان و ناله‌کنندگان، کلمات حیات را عرضه می‌داشتند؛ توبیخ کرده بودند، پند داده بودند، و استغاثه نموده بودند. برخی که خدا را بی‌حرمت ساخته بودند، توبه کردند و دل‌های خود را در حضور او فروتن ساختند. اما جلال خداوند از اسرائیل رخت بریسته بود؛ و اگرچه بسیاری هنوز به صورت‌های ظاهری دین ادامه می‌دادند، قدرت و حضور او مفقود بود.» شهادت‌ها، جلد ۵، ۲۰۹، ۲۱۰.

در چارچوب کتاب مراثی، نوحه و وای که نمونه‌وار سه فرشتهٔ مکاشفهٔ چهارده را مجسم می‌سازند، مراثی و نوحه به ترتیب فرشتهٔ اول و دوم‌اند، و سومی پیام وای است، که نمادی از باد شرقی است که به وسیلهٔ چهار فرشته بازدارنده مکاشفه هفت مهار شده است.

مصر

در کتاب حزقیال، سیزده تاریخ ذکر شده است. نخستین مجموعهٔ تاریخ‌های مصر در حزقیال 29:1 آمده است، و نمایانگر سال ۵۸۷ پیش از میلاد بود.

در سال دهم، در ماه دهم، در روز دوازدهم ماه، کلام خداوند بر من نازل شد و گفت: «ای پسر انسیان، روی خویش را به سوی فرعون، پادشاه مصر، بگردان و بر ضد او و بر ضد تمامی مصر نبوت کن؛ سخن بگو و بگو: خداوندگار یهوه چنین می‌فرماید: اینک من بر ضد تو هستم، ای فرعون، پادشاه مصر، ای ازدهای بزرگ که در میان نهرهای خویش آرمیده‌ای، که گفته‌ای: نهر من از آن خود من است، و من آن را برای خویشتن ساخته‌ام.» حزقیال 29:1-3

۵۸۷ ق.م. سال محاصره است؛ محاصره‌ای که یک سال و نیم پیش از ویرانی اورشلیم آغاز شد. در آن زمان، حزقیال اعلام می‌کند که خدا مصر را سرنگون خواهد ساخت، و این سرنگونی حماقت قوم خدا را در اعتماد کردن به ازدهای مصر بر ایشان آشکار خواهد نمود. در پایان فصل، اعلام می‌شود که مصر به بابل داده خواهد شد؛ و بدین‌سان مشخص می‌گردد که ده پادشاه چه زمانی هفتمین پادشاهی نبوت کتاب مقدس را به بابل جدید—یعنی هشتمین پادشاهی‌ای که از آن هفت است—واگذار می‌کنند. آن نبوت «هفده» سال بعد، در ۵۷۱ ق.م، چنان‌که در پایان فصل بیان شده است، تحقق یافت. از این‌رو، فصل ۲۹ نخستین و آخرین اشاره تاریخ‌گذاری مرتبط با مصر را در بر دارد.

و در سال بیست و هفتم، در ماه اول، در روز اول ماه، کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: «ای پسر انسان، نبوکدرصر، پادشاه بابل، سپاه خود را به خدمتی عظیم بر ضد صور واداشت؛ هر سر کل شد و هر شانه ساییده گشت؛ با این حال، نه او و نه سپاهش از صور، برای خدمتی که بر ضد آن انجام داده بود، مزدی نیافتند. از این رو، خداوند یهوه چنین می‌فرماید: اینک، سرزمین مصر را به نبوکدرصر، پادشاه بابل، می‌بخشم؛ و او انبوه آن را خواهد برد، و غارت آن را خواهد گرفت، و تاراج آن را تصاحب خواهد کرد؛ و این، مزد سپاه او خواهد بود. سرزمین مصر را در برابر زحمتی که در خدمت بر ضد آن کشید، به او داده‌ام، زیرا ایشان برای من عمل کردند، می‌فرماید خداوند یهوه. در آن روز، شاخ خاندان اسرائیل را خواهم رویانید، و به تو گشایش دهان در میان ایشان خواهم بخشید؛ و خواهند دانست که من یهوه هستم.» حزقیال 29:17-21

سال بیستم، در ماه اول، در روز اول آیهٔ هفدهم، نمایانگر آخرین تاریخ از سیزده تاریخ مذکور در حزقیال است، و تنها تاریخی است که پس از ۲۲ اکتبر ۵۷۳ پیش از میلاد واقع می‌شود. این تاریخ نشان‌دهندهٔ زمانی است که پادشاه شمال در دانیال ۱۱:۴۲-۴۳ مصر را دریافت می‌کند، و نیز نقطه‌ای را نشان می‌دهد که در آن ده پادشاه، هفتمین پادشاهی خود را به پادشاهی هشتم، که از آن هفت است، می‌بخشند. این امر هنگامی تحقق می‌یابد که «شاخ خاندان اسرائیل» جوانه می‌زند. در اشعیا، اسرائیل

در روز باد شرقی جوانه می‌زند.

او سبب خواهد شد آنان که از یعقوب‌اند ریشه بدوانند؛ اسرائیل شکوفه خواهد آورد و جوانه خواهد زد، و روی جهان را از میوه پر خواهد ساخت. اشعیا 27:8.

.Cuando se cumpla Ezequiel 29:17, y el dragón de Egipto sea entregado a la bestia papal en la inminente ley dominical, la lluvia tardía será derramada sin medida sobre Israel. Esa lluvia comenzó el 11 de septiembre como un rocío, según fue tipificado por Cristo al soplar sobre Sus discípulos después de descender a la tierra tras haber ascendido a Su Padre luego de Su resurrección

«عمل مسیح در دمیدن روح‌القدس بر شاگردان خود و در بخشیدن سلام خویش به ایشان، همچون چند قطره‌ای بود پیش از باران فراوانی که در روز پنتیکاست عطا می‌شد.» Spirit of Prophecy، جلد ۳، ص. ۲۴۳.

پیشگویی حزقیال درباره سقوط مصر در سال ۵۸۷ پیش از میلاد، در سال محاصره، اعلام شد، و «هفده» سال بعد آن پیشگویی تحقق یافت. این پیشگویی در دوره‌ای که با عدد «هفده» نمایش داده می‌شود تحقق می‌یابد، و بدین‌سان تاریخ پنهان آیه ۴۰ دانیال یازده را نمایندگی می‌کند. این باید در زمان مهرگذاری صد و ۴۰ و چهار هزار که در فصل نهم حزقیال به تصویر کشیده شده است تحقق یابد. در زمان مهرگذاری، باران آخر فرو ریخته می‌شود، نخست به صورت افشاندن در 9/11 و سپس به صورت ریزشی کامل در قانون یکشنبه. این، مطابق اشعیا، در «روز باد شرقی» تحقق می‌یابد، و اسلام همان باد شرقی است، و اسلام سومین «وای» است. پیامی که حزقیال می‌بایست بخورد، پیامی سه‌گانه بود که بخش سوم آن پیام وای بود.

سیزده پیام تاریخ‌دار حزقیال در ارتباط با اورشلیم، مصر و صور بیان گردید. همه آن‌ها به سرکشی می‌پرداختند، چنان‌که در عدد «سیزده» بازنمایی شده است.

ما در مقاله بعدی به بررسی تاریخ‌گذاری کتاب حزقیال ادامه خواهیم داد.